

УДК 002

ЕДИНАЯ ИНФОРМАЦИОННО-ОБРАЗОВАТЕЛЬНАЯ СРЕДА

Хортоен Л.С.

Астраханский государственный технический университет
414025 г.Астрахань, ул. Татищева,16. 25-40-39 – раб., horta_ls@mail.ru

Проблема, чему и как учить на занятиях по информатике – традиционно злободневна. Впрочем, как и система образования в целом.

По мнению экспертов, если все оставить, как есть, то уже через 7-10 лет мы не сможем конкурировать на мировом рынке образовательных услуг. Думаю, государство должно срочно решать вопросы финансирования образования и контроля за его качеством. Нам же – преподавателям вузов – остается анализировать, предлагать, оптимизировать *содержательную часть образования*.

При общей насыщенности программы средней школы остаются аспекты серьезных дебатов, в частности, *дисциплина информатика*. До определенного времени научная картина мира была основана на понятиях “*вещество*” и “*энергия*”. Соответственно, ведущими предметами в школе были математика, физика, химия. Но с начала прошлого века стала оформляться новая системно-информационная картина мира, в которой основная роль отводилась не отдельным фактам, а системе в целом и информационным процессам, происходящим внутри этой системы.

С *информационной точки зрения все физические поля выполняют единственную функцию – передачи информации от одного объекта к другому и представляют единое информационное поле, которое проявляется в форме того или иного физического поля лишь в зависимости от используемых исследователем измерительных средств* – [1]. Появилась объективная необходимость реструктурировать содержание образования. Формируется наука “*информатика*”.

В нашей стране термин утвердился с 1983 г. В 80-х годах появился лозунг ликвидации компьютерной безграмотности школьников. Прошло около 20 лет. Информатика становится одним из наиболее востребованных обществом предметов. Однако оснащенность компьютерных классов не всегда соответствует современным требованиям.

Традиционный подход преподавания информатики – *дать пользователям для работы с современными компьютерными программами обеспечение. Безусловно, это неотъемлемый компонент курса информатики. Но нельзя его сводить только к вопросам прикладной информатики. Они составляют “классическое”, но “технологическое” содержание. Необходимо изучать и основы информатики, как фундаментальной науки, которая составляет, отражает, описывает современную системно-информационную картину мира.*

Но главная проблема в том, что нет методики преподавания дисциплины. Это приводит к несоответствию уровня преподавания информатики реальному положению в области информационных технологий. Уровень знаний абитуриентов крайне низок.

С целью решения этой задачи Департамент образования Астраханской области разработал проект “*Программы стандарты информационно-образовательной среды*”. Создание такой среды решает задачи:

- Формирования технической базы и телекоммуникационных сетей;
  - Накопления информационного ресурса;
  - Создания программно-образовательных средств, методических пособий;
  - Подготовки и переподготовки преподавательских кадров.
- Информация сегодня – важнейший экономический ресурс. Информационное пространство является культурной основой современного цивилизованного человека. Его формирование и есть задача.

Литература:

1. Волкова В., Денисов А., Основы теории систем и системного анализа, СПб: ТУ, 1999 г.

УДК 37

ПРИВАТНІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ БАЗОВОЇ ОСВІТИ

Язиков О.І.

Приватна середня загальноосвітня школа І – ШІ ступенів “Ерудит” м.Харків, вул.Г.в.Широшніца – 10 В, тел.(0572) 62-6

Сучасні тенденції щодо виведення системи освіти в Україні на рівень світових стандартів вимагають пошуку теоретико-методологічного обґрунтування, експериментальної апробації нових моделей навчання і виховання. При цьому як пріоритетним напрямом реформування освіти розглядається її демократизація.

В розумінні демократизму освіти є два протилежних підходи. Перший ґрунтується на ідеї егалітаризму й одноманітності в навчанні та вихованні. Цей підхід характерний для країн колишнього соціалістичного блоку, також для Японії. Згідно цього підходу, всі діти є рівними від народження, що призводить до стримання тих учнів, які досягають великих успіхів в навчанні. Сторонники егалітарної освіти вважають неможливим забезпечити кожному окремому учневі високоякісну освіту.

Другий підхід – антиегалітарна освіта, яка базується на ідеях плюралізму в освіті, варіативності, диверсифікації традиційної школи, тобто навчання відбувається відповідно до індивідуальних здібностей, нахилів та інтересів. Такий підхід на даному етапі поділяють ведучі країни світу. Однією з причин цього є значні фінансові витрати державного бюджету для забезпечення високоякісної освітою всіх прощарків населення. Внаслідок цього відкриваються перспективи формування різноманітної за цілями, змістом, типами навчальних закладів структури національної освіти.

Приватні навчальні заклади надають можливість батькам реалізувати за свій рахунок гарантоване право на вибір для своїх дітей навчання, яке відповідає їхнім інтересам та спрямуванням.

В Україні економічні та політичні зміни призвели до створення нових економічних умов функціонування закладів освіти, які з необхідністю повинні були пристосуватися до цих

умов. Приватні заклади освіти виявили себе конкурентоздатними на сучасному ринку освітніх послуг.

До головних переваг здійснення освітнього процесу в приватному закладі освіти слід віднести:

1. Можливість більш глибокого втілення нових методик навчання та виховання завдяки зростанню обсягу індивідуальної роботи з учнями та реалізації нетрадиційних форм організації освітнього процесу;

2. Існування приватної школи не тільки як окремого закладу, а й як суб'єкта ринкових відносин дозволяє відчувати зміни в суспільстві, швидше на них реагувати. Структура діяльності такої школи визначається не тільки загальнокультурним та освітнім простором країни, а й вимогами ринкової економіки, в тому числі й ринку праці;

3. Оцінка результативності діяльності приватної школи критерії її ефективності визначаються як за традиційними методиками, так і з урахуванням здатності випускника вступити в реальний ринок праці, в тому числі і з можливостями до самореалізації в сферах бізнесу, кар'єри та ін.;

4. Суб'єктом освітньої діяльності приватної школи є представники економічної та політичної еліти країни, її населення, фінансовий рівень яких вище середнього. Тому зможу, по-перше, зберегти успадкування цих еліт, а як дозволяє спрогнозувати та запрограмувати їх розвиток, а по-друге, сприяти налагодженню зв'язків між освітнім середом та цими елітами, що буде позитивно впливати на всю освіту.